

ватъ различнитѣ гледища за човѣка. Въ хамбара нѣма страдания, нѣма противоречия, но и растене нѣма. Въ почвата има страдания, има противоречия, но същевременно има богати условия за растене.

Какво представятъ противоречията? — Противоречията сж нѣщо фиктивно, недействително. Тѣ не представятъ никаква реалностъ. Причината за противоречията въ живота се крие въ самия човѣкъ. Нѣкой носи тежка раница на гърба си и пѣшка подъ тежестъта ѝ. Настига го другъ единъ, добъръ, услужливъ човѣкъ и му предлага да носи известно време раницата му, докато си почине. Уморениятъ пѣтникъ дава раницата си и се чувствува доволенъ, че може да си почине. Обаче, скоро следъ това той започва да се съмнява въ добрия човѣкъ, да го подозира, да не би да задигне раницата му. Подозрението му става причина за явяване на известни противоречия. Ако е искренъ, той ще каже на добрия човѣкъ, че се е усъмнилъ и ще го помоли да върви близо до него, да не се отдалечава отъ пѣтя си. Ако не е искренъ, нищо нѣма да му каже, но ще се смущава и безспокои, докато най-после поиска раницата си назадъ.

Следъ всичко това казватъ, че съвременната култура е много напреднала, че хората сж прогресирали въ развитието си и т. н. — Какъвъ прогресъ е този, когато ще дадешъ нѣколко хиляди лева на заемъ на